

følge et Lovudkast, som ikke i sin Tid blev vedtaget, men jeg troer, det er paa høie Tid at vi standse og ikke lade os trække længere og længere hen ad denne Vej. Hvergang vi komme til at begaae, hvad jeg antager for en Feil i den Retning, blive vi ved paafølgende Keiligheder minde om, at da vi sidste Gang gjorde en Feil, er det bedst, at vi gjentage den denne Gang. Af samme Grund har jeg været imod at stemme for Bevillingen til Byfogden i Saffjord, som er opført i Forslaget under Nr. 28, men jeg var syg, da Sagen kom til endelig Vedtagelse i Udvalget, og var derfor forhindret fra at søge at faae et Mindretal samlet til at stemme derimod. Jeg vil dog erklære, at jeg stemmer imod disse 200 Rb., skjøndt jeg ikke udtryffeligt som Mindretal har villet fremsætte min Anskuelse derom, og jeg gjør det, fordi jeg ikke finder, der er tilstrækkelig Grund til at forsøge den paagjældende Embedsmands Gage i det Forhold, hvorom her er Spørgsmaal, fordi han er bleven Byfoged i Saffjord, hvor han hidtil har været Sghslemmand, og fordi han derved har faaet nogle forsøgede Forretninger. Hvis man var fremtraadt med en Begjæring om en Forøgelse til hans Contoirholdsudgifter i den Anledning, vilde jeg have fundet det billigt og retfærdigt og stemt derfor, men, saaledes som Sagen nu staaer, vil jeg stemme derimod.

Den fungerende Justitsminister:

Jeg kan godt forstaae, at den ærebe Taler, som nu satte sig, ogsaa vil stemme mod den sidste Post, han omtalte, thi jeg synes ogsaa, at den ene bør følge med den anden. Men hvorledes den ærebe Taler kunde sige, at det høie Thing ikke vilde gjøre sig skyldig i Inconsequentser, hvis det fulgte ham ved Voteringen over den islandste Biskops Gagering, og hvorledes den ærebe Taler kunde sige, at vedkommende Embedsmand og Regjeringen maatte tilskrive sig selv, naar Rigsdagen paa een Gang følger andre Regler end dem, som den har fulgt i alle andre Tilfælde og fulgt under sidste Session med Hensyn til nye Embedsmænd, navnlig med Hensyn til en Districtslæge, kan jeg ikke forstaae. Jeg kan dog umulig troe, at det høie Thing vil gjøre sig skyldig i den Inconsequents, som det vilde være, hvis det be-

stemte sig til at følge det ærebe Medlem, som sig selv havde Ordet, og dertil kommer, at det forekommer mig aldeles at ville komme i Strid med det Villighedshensyn, som Rigsdagen aldrig undlader at tage til den Enkelte, og som jeg kan forstaae om ogsaa i dette Tilfælde vil ramme en dertil fuldkommen Bærbig. Dog dette er for mig ikke Hovedsagen; Hovedsagen er for mig, at det høie Thing ikke bør gjøre sig skyldig i en saadan Inconsequents, som det vil være, naar det følger en anden Fremgangsmaade iaar end den, som det fulgte ifjor i et enkelt Tilfælde, og som stikende udtaltes som forudsat dengang, den paagjældende Revisionslov forlangtes udsat til det kommende Finantsaar. Jeg maa tilstaae, at jeg nærer det tillidsfulde Haab, at Thinget ikke i denne Sag vil følge Udvalget.

Sage: Jeg skal være enig med det ærebe Medlem (Sponned) i, at man maa være lidt streng overfor Island. Det maa erindres, at der under 20de September 1861 blev nedsat en Commission, hvori der sad tvende Medlemmer af Folkethinget og Landstinget og forskellige høiere stillede Embedsmænd i Ministerierne. Denne udarbejdede et Forslag, ved hvilket den, der i Hovedsagen var enig, deelte sig i forskellige Grupper, hvad Enkeltheberne angik. Regjeringen fandt sig deraf foranlediget til at gjøre Althinget et Forslag til en endelig Ordning. I § 7 i dette Forslag, som er mig meddeelt, siges der, at der i et Tidsrum af 12 Aar at regne fra den Tid, Loven træder i Kraft, af Kongeriget skal ydes Island et aarligt Beløb af 42,000 Rb. Jeg troer, at det er ganske naturligt, at Regjeringen efter at have stillet sig paa dette Standpunkt, men ikke har været istand til at gennemføre det ligeoverfor Althinget, søger at arbejde hen til, at Udgifterne omtrent kunne stille sig til dette Beløb. Dette er ikke lykkes iaar, thi naar man fradrager Tilbagebetalingerne, saa er der paaregnet fra Island en Indtægt af 35,800 Rb., medens Udgiften vilde være 81,139 Rb.; altsaa vilde Udgiften beløbe sig til 45,339 Rb. mere end Indtægten. Hertil komme endnu forskellige Forslag, som den ærebe Justitsminister har stillet. Det var en af de